

[Miljøministeren]

vis være så effektivt som muligt. Regeringen har da også taget en række internationale initiativer vedrørende de væsentligste forureningsproblemer. Disse initiativer har ført til en række bemærkelsesværdige resultater. Vi har ofte taget disse initiativer i samarbejde med de øvrige nordiske lande og på den måde vist vejen frem for andre lande i Europa.

Regeringen har også løbende markeret, at miljøproblematikken eller miljøpolitikken i det hele taget bør have øget vægt i EF-samarbejdet. Denne holdning har nu udmøntet sig bl.a. i de ændringer af Romtraktaten, som er underskrevet af alle 12 medlemslande.

Men når dette er sagt, må jeg selvfølgelig tilføje, at vi fra regeringens side må afvise det forslag til folketingsbeslutning, som her foreligger. Jeg forstår forslaget som et forsøg på at løse et formidlingsproblem, dvs. et problem på internationalt plan omkring formidlingen af information om handlingsprogrammer, om data og anden information mellem landene i Europa på miljøområdet.

Men eksisterer der et sådant formidlingsproblem? Jeg tror det ikke. Der er etableret en række organisationer med det formål at få landene i Europa til at samarbejde; lad mig blot nævne ECE, FN's økonomiske kommission for Europa, OECD, de vestlige landes samarbejdsorganisation, det nordiske samarbejde og endelig da EF-samarbejdet. Der er gennem disse organisationer et veludbygget samarbejde om løsning af de opgaver, som omfattes af forslaget.

Jeg vil også henvise til, at det europæiske forskningssamarbejde, som er blevet kendt under betegnelsen Eureka, giver nye muligheder for forskningssamarbejdet i Europa. Samarbejdet har fået tilslutning fra en lang række europæiske lande, både medlemmer af EF og lande udenfor. Programmet indeholder desuden to dele, som er direkte miljørelevante, og det vil kunne udvides med flere miljøprojekter. Regeringen er af den opfattelse, at den samarbejdsstruktur, som ligger i forslaget, ikke vil medvirke til en bedre opgaveløsning end den struktur, som eksisterer på det internationale miljømæssige område i dag, snarere tværtimod. Der er derfor ikke grund til at etablere et nyt samarbejdsorgan, og der er navnlig ikke grund til at etablere et nyt samarbejdsorgan med en så løs og uforpligtende struktur, som der her er foreslået.

Der henvises i forslaget til, at det nye samarbejde skal være en slags institutionaliseret »klubstrategi«. Ja men denne klubstrategi kender regeringen og er meget positiv over for. Det er jo denne klubstrategi, vi har anvendt i forbindelse med luftforureningsområdet med stort held, men det er efter regeringens opfattelse en forudsætning for anvendelse af denne strategi, at den enkelte sag er modnet politisk og sagligt. Klubstrategien forudsætter efter min opfattelse, at der blandt en kreds af lande er en fælles forståelse for problemerne. Klubstrategien har derimod ingen mening på områder, hvor den internationale forståelse for problemerne og deres karakter er lille. Så kan det ikke lade sig gøre.

Det foreliggende forslag tager slet ikke disse aspekter i betragtning. Det skaber efter regeringens opfattelse en fare for, at de rigtige initiativer, og jeg understreger de rigtige initiativer, igangsættes på de forkerte tidspunkter og man dermed løber ind i en fare for, at løsningen af væsentlige miljøspørgsmål i realiteten kører af sporet eller går helt på grund som følge af manglende opbakning. Den risiko bør vi ikke løbe.

Det er naturligvis ikke ensbetydende med, at man ikke skal tage utraditionelle midler i brug til løsning af miljøproblemer, og det synes jeg man skal kunne. Klubstrategien er vel et sådant middel, men det bør nøje overvejes i hver enkelt sag, om den kan anvendes med fordel; ellers mister det utraditionelle middel jo sin virkning.

Et aspekt er altså, at de etablerede organer har opbygget den tillid og det arbejdsrum, som gør dem velegnede til løsning af bestemte opgaver. Et andet aspekt kunne så være, om der er centrale forureningsproblemer, som falder uden for de eksisterende organer. Det er der efter regeringens mening ingen væsentlige problemer der gør. Samarbejdsorganerne findes, etableringen af et nyt organ vil derimod let kunne medvirke til en dublering af arbejdet og til spild af ressourcer.

Som et lille land er vi i Danmark meget afhængige af internationalt samarbejde, hvis vi skal gøre os håb om at bevare og forbedre vores miljømæssige forhold. Derfor anvender vi også i Danmark forholdsvis store ressourcer på det internationale samarbejde, og alligevel bliver vi nødt til at prioritere indsatsen meget nøje.